

срѣщо васъ великиятъ апостолъ Сисиния, и свѣтите Сихаила и Аноса, и четирите евангелиста Лука, Марка, Матей и Иоанна²⁰⁾; и ще захванатъ тие да ви мжчатъ, като ви отварятъ по четири хилѣди рани на деньтъ.“

По-нататъкъ въ индексътъ са приписватъ на Еремия „изъ молитвенниците *лжливите молитви* за (трѣсавиците), за *нежитите* и за *недугите* (болѣстите). Заговорите или сказанията за нежитите сж основани на сжщите основания, даже и по своята вжнкашна форма. „Нежить“ въ древниятъ езикъ означава демоническо сжщество, въ името на което са е олицетворяло понятието за болѣстите и вж-обще за сѣка една „напастъ“ (нешастие). Тая дума са е сжхранила и въ живиятъ руски езикъ; напримѣръ, въ Оленецката губерния подъ името нежить са подразумѣватъ сичките плашила на селскиятъ животъ, т. е. „лѣсовиците“ (планинските духове), водените духове и др. т. (Максимовичъ, Годъ на Сѣверѣ, 2, стр. 512). Сказания за нежитѣ сж биле намѣрени и въ единъ полууоставенъ, пергаментенъ, слѣдователно вѣроятно твжрде древенъ, сжрбски ржкописъ, и като предание за трѣсавиците, сжединяватъ заедно и митологическа история, и заговоръ.

„Слазя нежитѣтъ отъ сухото море, и слазя отъ небето Исусъ и казалъ му Исусъ: „каде отивашъ, нежите?“ Казалъ му нежитѣтъ: „тука дохождамъ, господине, въ човѣческата глава, можкѣтъ ѝ да изсуша, челїостите ѝ да пребия, зж-

²⁰⁾ Че дванайсетѣте трѣски въ преданието са явяватъ по-кжсно седемъ, са види вече изъ това, че числото седемъ са е уджржало още и ва страната на свѣтите.